

Zjistil jsem, že je v každém něco dobrého,  
za co stojí dát s někým řeč o něčem.  
Nejsem fanatik, co věří v Boha Svatého,  
nečekám ale, že mi život proteče jak voda mezi prsty.

A tak jsem na světě já, zlomek z celku,  
chodím a mluvím a směju se, jsem.  
Být chvíli dítětem, tak vezmu pastelku  
a namaluju slona, co se vznáší nad lesem.

Neb dítě ví, že zlo na světě není,  
že může vše, co zamane si.  
Že v ničem nepomáhá klení,  
jak svět vidí, pak kreslí na výkresy.

Ale já dítě nejsem, aspoň ne pro okolí,  
hledí na mě a čeká, že budu nějaký.  
Proč nemám koule prostě udělat cokoli,  
nejde o to věřit, ale dělat zázraky.

Všechno je přece jenom v mojí hlavě,  
všechno je jedno, neb ve všem je jednota,  
když budu trochu chtít, tak všechno zvládnou hravě  
a budu pánem svého života.

Budu dítě, co ví, že zlo na světě není,  
že může vše, co zamane si.  
Že v ničem nepomáhá klení,  
dnes chytám druhý dech a život za pačesy.

Chodím teď po světě a ve všem vidím dobrotu,  
v lidech, ve stromech, jak dřív Hospodina.  
Býval jsem Farizej, co postával u plotu  
a smál se Kristovi, když tloukla ho spodina.

Dnes ale vím, že bych mrštil kamenem po každém,  
kdo by mu chtěl na hlavě zlomit vlas.  
Srdce mi vzplanulo zvláštním plamenem,  
nehaste mi ho, nehaste mi ho, prosím vás.

Chci být dítě, co ví, že zlo na světě není,  
že může vše, co zamane si.  
Že v ničem nepomáhá klení,  
a že se při nádechu prostě neudusím.